

Întrebarea preliminară

Trebuie să se considere că originea unei mărfi nu este dovedită atunci când pentru marfă este eliberat un certificat parțial de circulație a mărfurilor în conformitate cu articolul 20 din Protocolul nr. 4 privind definiția noțiunii „produse originare” și cu metodele de cooperare administrativă, astfel cum au fost modificate prin Decizia nr. 1/2006 a Consiliului de asociere UE-Egipt din 17 februarie 2006 ⁽¹⁾, deși condițiile prevăzute de această dispoziție nu erau îndeplinite pentru că, la momentul eliberării certificatului parțial de circulație a mărfurilor, marfa nu se afla sub supravegherea autorității vamale care a eliberat certificatul?

⁽¹⁾ JO L 73, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de cour administrative d'appel de Paris (Franța) la 10 decembrie 2012 — Société Reggiani SpA Illuminazione/Ministre de l'Économie et des Finances

(Cauza C-618/12)

(2013/C 101/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Apelantă: Société Reggiani SpA Illuminazione

Intimat: Ministre de l'Économie et des Finances

Întrebarea preliminară

Articolul 2 din Directiva [79/1072/CEE din 6 decembrie 1979] ⁽¹⁾ aduce atingere libertății de stabilire în prin faptul că limitează dreptul la restituire numai la bunurile mobile?

⁽¹⁾ A opta directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (JO L 331, p. 11, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 34).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhofs (Germania) la 2 ianuarie 2013 — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse/Susanne Fassbender-Firman

(Cauza C-4/13)

(2013/C 101/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Părătă și recurentă: Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse

Reclamantă și intimată: Susanne Fassbender-Firman

Întrebările preliminare

1. Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că aplicarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ ține de puterea de apreciere a instituției competente din statul membru de încadrare în muncă în cazul în care în statul membru de reședință al membrilor familiei nu se formulează o cerere pentru acordarea prestațiilor
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în temeiul căror elemente de apreciere poate instituția din statul membru de încadrare în muncă competentă pentru acordarea prestațiilor familiale să aplice articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71, ca și cum ar fi fost acordate prestații în statul membru de reședință al membrilor familiei?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în ce măsură decizia discreționară a instituției competente este supusă unui control judiciar?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35).

Recurs introdus la 18 ianuarie 2013 de Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 29 noiembrie 2012 în cauza T-590/10, Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP/Banca Centrală Europeană

(Cauza C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Gabi Thesing și Bloomberg Finance LP (reprezentanți: M Stephens și R Lands, Solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Banca Centrală Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 29 noiembrie 2012 în cauza T-590/10, pentru motivul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în pronunțarea acestei hotărâri;

— anularea deciziei Băncii Centrale Europene (denumită în continuare „BCE”) comunicate prin scrisorile din 17 septembrie 2010 și din 21 octombrie 2010, prin care a fost refuzat accesul la documentele solicitate de recurente în temeiul Deciziei BCE din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele BCE (BCE/2004/3) ⁽¹⁾, pentru următoarele motive:

(i) BCE a săvârșit o eroare vădită de apreciere și/sau un abuz de putere prin adoptarea deciziei și

(ii) singura decizie legală care putea fi adoptată de BCE ar fi fost aceea de a acorda accesul la documente, astfel cum s-a solicitat.

— anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în măsura în care prin aceasta recurentele au fost obligate la plata cheltuielilor de judecată efectuate de BCE, pentru motivul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în pronunțarea acestei hotărâri.

— în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului pentru a se pronunța, în conformitate cu hotărârea Curții, cu privire la aspectele de drept invocate în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit erori de drept:

— prin interpretarea eronată a articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Decizia Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 (BCE/2004/3), care prevede o excepție de la dreptul general de acces acordat la articolul 2 din această decizie;

— prin aceea că a statuat că BCE era îndreptățită să decidă că divulgarea documentelor solicitate de recurente ar fi adus atingere politicii economice a Uniunii Europene și a Greciei;

— prin interpretarea eronată a articolului 10 din Convenția europeană a drepturilor omului;

— prin neexaminarea argumentelor recurențelor în ceea ce privește articolul 4 alineatele (2) și (3) din Decizia BCE;

— recurentele susțin de asemenea că Tribunalul a săvârșit o eroare în ceea ce privește cheltuielile de judecată.

Recurs introdus la 24 ianuarie 2013 de Nexans Franța SAS, Nexans SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 14 noiembrie 2012 în cauza T-135/09: Nexans Franța SAS, Nexans SA/Comisia Europeană

(Cauza C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Nexans Franța SAS, Nexans SA (reprezentant: M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, avocat, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentele solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care a respins al doilea aspect al primului motiv al reclamantelor în sensul că aria geografică vizată în decizia adoptată în urma investigației este exagerat de extinsă și nu este suficient de precisă;

— în temeiul informațiilor aflate la dispoziția sa, anularea deciziei adoptate în urma investigației întrucât aria sa geografică este exagerat de extinsă și nu este suficient de justificată și de precisă, sau, alternativ, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare în conformitate cu decizia Curții privind aspectele de drept;

— anularea hotărârii atacate în măsura în care obligă Nexans să suporte propriile cheltuieli de judecată și să plătească jumătate din costurile efectuate de Comisie în procedura în fața Tribunalului și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Nexans în cadrul procedurii în fața Tribunalului, în suma pe care o apreciază Curtea,

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de Nexans în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a respins cererea lor de anulare a deciziei adoptate în urma investigației întrucât nu era suficient de precisă, era exagerat de extinsă geografic și se aplica oricăror înțelegeri suspectate și/sau oricăror practici concertate care „au probabil o întindere globală”. Recurentele susțin de asemenea că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când le-a obligat la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO L 80, p. 42, Ediție specială, 10/vol. 5, p. 229.